

Sygn. akt IV CSK 565/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku P.Ż., A.Ż.

i T.Ż-W.

przy uczestnictwie W.T., M.W., J.P., D.P., K.Ś., U.S. i Parafii Rzymskokatolickiej
pw. [...] w C.

o stwierdzenie zasiedzenia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców

od postanowienia Sądu Okręgowego w T.

z dnia 17 maja 2017 r., sygn. akt VIII Ca [...] /17,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2. zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestników
postępowania M.W. i D.P. kwoty po 2700 zł (dwa tysiące
siedemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna wnioskodawców od postanowienia Sądu Okręgowego w T. z dnia 17 maja 2017 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości oraz występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazane przez skarżących podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzą. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Powoływanie się przez skarżących na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurystycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżących w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionego zagadnienia dotyczącego kwestii "czy dochodzi do objęcia przez jednego

ze współwłaścicieli całości nieruchomości w samoistne posiadanie ponad realizację uprawnienia wynikającego z art. 206 k.c., w sytuacji w której, współwłaściciel władający nieruchomością pozostaje w konflikcie z pozostałymi współwłaścicielami niedopuszczonymi do posiadania, uzurpuje sobie miano wyłącznego właściciela, neguje prawa pozostałych współwłaścicieli do nieruchomości, włada nieruchomością z pominięciem pozostałych współwłaścicieli, nie dopuszcza ich do współposiadania i współkorzystania, zawiera umowy najmu, pobiera czynsze, rozlicza się z Urzędem Skarbowym z pobranych czynszów, nie dzieli się pożytkami z innymi współwłaścicielami, zawiera umowy ubezpieczenia nieruchomości, występuje o dotacje na remonty, czyni znaczne nakłady na rzecz, w tym dokonuje remontów substancji nieruchomości (wymiana dachu, przemurowanie kominów), bez uzgodnienia tego z pozostałymi współwłaścicielami, przy czym ignoruje próby uregulowania stanu prawnego nieruchomości podejmowane przez innych współwłaścicieli (list w sprawie działu spadku), a przez osoby trzecie traktowany jest jako jedyny właściciel?", nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienie to mogło - z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy - być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zostało ono poza tym dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego. Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie daje również podstaw do uznania, że istnieje potrzeba wykładni art. 172 w zw. z art. 336 oraz art. 206 i art. 339 k.c., w zakresie wskazanym przez skarżących, przy uwzględnieniu, że stosownie do art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnia potrzeba dokonania wykładni przepisów prawa będąca następstwem rozbieżności w orzecznictwie sądów lub spowodowana poważnymi wątpliwościami przy ich interpretacji. Skarżący nie wskazali w sposób przekonujący na istnienie tego rodzaju wątpliwości. Nie przedstawili także argumentacji pozwalającej stwierdzić, że występuje rozbieżność w orzecznictwie sądów w tym zakresie. Takie stwierdzenie wymaga przytoczenia przykładów orzeczeń

wskazujących na rzeczywistą rozbieżność w wykładni, czego skarżący nie uczynili. Nie wskazują bowiem na to dostatecznie orzeczenia powołane przez skarżących.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw

ał